

Szalai Ádámot újra kísérti az ellentmondás

2024 november 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

A magyar válogatottnak jelenleg nagyobb szüksége van Szalai Ádámra, mint Szalai Ádámnak a magyar válogatottra.

Elvesztettünk egy meccset, megnyertünk egy nagyobb! Jobbulást!” Egy a sok komment közül [Szalai Ádám](#) szombat éjszaka posztolt bejegyzésére, amelyben a magyar labdarúgó-válogatott korábbi csapatkapitánya, jelenlegi pályaedz?je mindenki megkönnyebbülésére azt tudatta az érte aggódókkal: köszöni a rengeteg üzenetet, jól van.

„Elvesztettünk egy meccset, megnyertünk egy nagyobb! Jobbulást!” Az elmúlt napok mottója is lehetne ez a két mondat. S?rítve azt kifejezve, hogy jól vizsgáztunk. Szurkolók, újságírók, mi, magyarok. Mindannyian.

Mi sem természetesebb, hogy még vasárnap délel?tt is Szalai Ádám drámai rosszulléte uralta a híreket. Megkönnyebbüléssel tehetjük hozzá: mértékel. Ne akarjunk felel?st megnevezni azért a felkapott, de utóbb szerencsére tévesnek bizonyult értesülésért, miszerint Szalai Ádámot újra kellett éleszteni, hiszen aki a helyszínen csupán azt látta, hogy a magyar pályaedz? mellkasát masszírozzák, érthet?en erre a következtetésre juthatott. A sajtó kés?bb is beírta azzal, hogy Szalai Ádám jól van, az éjszakát már nem a kórházban töltötte, hanem együtt a többiekkel. [Willi Orbán](#) és az „érzéketlen” Wout Weghorst nyilatkozatával, valamint a három évvel ezel?tti m?téttel együtt összeáll a kép, Szalai Ádámnak minden bizonnyal epilepsziás rohama volt, méghozzá valószínűleg nem el?s?r az élete során. Ám erre sem cuppant rá a média, senki sem kezdett el kutakodni, vajon mikor jelentkezett el?s?r a betegség, senki nem akarta a korábbi futballista hozzátartozóit megszólaltatni, valamiképpen mindenki megértette és beírta azzal, hogy ez személyes ügy. Ha Szalai Ádám úgy gondolja, akkor majd nyilvánosság elé tárja, ha nem, hát akkor nem.

Azért is lenne jó tiszteletben tartani az érzéseit, mert a válogatott korábbi csapatkapitánya nem korunk h?se influenzaszer. Mi több, kerüli a szereplést, éppen ezért súlya van, amikor megszólal, amikor a véleménye a széles nyilvánosság el?tt is ismertté válik. Mint 2013-ban, amikor szintén a hollandok elleni, akkor 8-1-es vereség után [kiált az újságírók elé](#) a telki edz?táborban, és elmondta, szerinte mi a baj a magyar futballal, vagy amikor 2015-ben a norvégok elleni gy?ztes Európa-bajnoki selejtez? után megvendégelte a szurkolókat, vagy amikor az újabb pótseljtez?, az Izland elleni 2020-as diadal el?tt olyan motivációs beszédet mondott a társaknak az öltöz?ben, hogy azt felidézve még most is gombóc n? az ember torkában. S hadd elevenítsek fel egy kevésbé ismert történetet! Szalai Ádámnak, helyesebben a szüleinek Ráckevén van nyaralójuk. A felt?nést kerülve, de nem is mesterkélta távolságtartással ? maga is gyakran megfordul a városban. S?t, a pályafutása végén felkereste a helyi futballklubot, megköszönte a lehet?séget, hogy gyerekként ? is kijárhatott a pályára gyakorolni, és persze a kocsmában megint csak megvendégelte a törzsközönséget.

Nem akarok Szalai Ádám apoteózisának hibájába esni, csupán azt akarom alátámasztani, az elmúlt másfél évtizedben akadt nála jobb játékos a magyar labdarúgásban, de fontosabb, nagyobb hatású aligha. Leginkább hozzá köthet? az a szellemiség, ami a közelmúltban áthatotta és a jelenben is élheti a magyar válogatottat, s ami [Marco Rossi](#) munkájának is az eszmei forrása.

Mindez persze nem hullott az ölébe, hosszú út vezetett idáig; eleinte éveken át inkább ellentmondásos, s?t megosztó személyiség volt, semmint integráló, s nem csupán a 2013-as kioktatás miatt, hanem azért is, mert a szurkolók egy része inkább savazta, mint dics?ítette, s bárhol szívesebben látta volna, mint a magyar válogatott kezd? tizenegyében. Aztán a 2016-os Európa-bajnokságon az osztrákoknak rúgott csúnyácska góllal átszakadt a gát, a régóta vágyott és végre kiérdemelt szeretet hatalmas lökést adott a folytatáshoz, amelynek – micsoda kontraszt! – csúcspontja a németek elleni szépségdíjas találata.

Szalai Ádám pályafutása, személyiségfejl?dése mindennél pontosabban kifejezi a magyar válogatott lényegét. A nemzeti csapat csakis egymásra hangolt emberek érzelmes közösségeként m?köd?képes. Amit persze a földkerekség bármely válogatottjára ráhúzhatnánk definícióként, de friss példaként a holland válogatottat sokkal inkább a szakmai felkészültség, a profizmus repíti el?re. A szombat esti mérk?zés alapján nehéz lenne pusztán a labdarúgás törvényszer?ségekkel megmagyarázni, egy hónappal ezel?tt a nyilvánvaló tudáskülönbséget eltüntetve miként voltak képesek a mieink [döntetlenre a hollandok ellen](#).

Nehéz folyamatosan érzelmileg ezer fokon égni, de nincs más választás. Amikor a magyar válogatott enged ebb?l, egyb?l jönnek a pofonok. Lásd a közelmúltból az Európa-bajnokságon a Svájc, majd augusztusban a Nemzetek Ligájában a Németország elleni vereséget. Szalai Ádámot éppen azért kellett talán még id? el?tt bevonni a munkába, hogy a tekintélyével, személyes jelenlétével segítsen összekovácsolni a megrepedezett egységet.

Van feladat.

[Gulácsi Péter](#) döntése, miszerint az ősszel felmentést kért a Nemzetek Ligája alól, emberileg érthető. Ugyanakkor Dibusz Dénesnek, aki három Európa-bajnokságot is a kispadról nézett végig, ugyan ki és hogyan magyaroznánk el, hogy újra érje be a tartaléksorral, ha történetesen tavasszal, a világbajnoki selejtezőkön megint kikerülne a kapuból? Kerkez Milossal ki érteti meg, hogy tévúton jár? Marco Rossi talán nem volt kellően taktikus, amikor pénteken kérdésre válaszolva kifakadt, mondván, [Kerkez Milos](#) még csak arra sem méltatta, hogy felhívja, a klubja, a Bournemouth orvosi stábján keresztül üzenete meg, nem jön haza a válogatottba. Ha Rossi talán hibázott, akkor mit mondjunk a huszonegy éves balhátvédnek, aki borzalmas időzítésként a hollandok elleni meccs napján [posztolt a szövetségi kapitánynak válaszul](#)? A csendre intő emodzsi minden volt, csak nem jópofa poén: arról árulkodott, Kerkeznek csakis a saját karrierje fontos, feledve, hogy a bournemouthi kiugráshoz a válogatottság is jelentős mértékben hozzásegítette. Kerkez immár a liverpooli szerződés ígézetében túlfeszítette a húrt, azt kockáztatva, hogy amíg Rossi a kapitány, talán soha többé nem lesz válogatott. Remélem, vasárnap nem feledkezett meg arról, hogy jobbulást kívánjon Szalai Ádámnak. A sort folytathatnánk a gödörbe került válogatott játékosokkal, Szalai Attilával, Ádám Martinnal, Nagy Ádámmal – ki és hogyan fog újra lelket verni beléjük?

Nem ismerjük kettejük között a pontos munkamegosztást, de ami a motivációt, a háttérmunkát, a lelkiizést illeti, Szalai Ádám már csak a nyelvi előny, illetve akadály miatt nyilván a terhek jelentős részét magára vállalta Marco Rossitól. Nem kívánok ingoványos talajra tévedni, fogalmam sincs, mi válthatta ki a rosszulletét, de a stressz e téren is kiiktathatatlan faktor.

A magyar válogatottnak jelenleg nagyobb szüksége van Szalai Ádámra, mint Szalai Ádámnak a magyar válogatottra. Nehezen feloldható ellentmondás.

Nem az első a korábbi csapatkapitány pályafutása során. Játékosként végül valamennyivel sikerrel megbirkózott. Higgyünk benne, ezúttal is így lesz. Kész szerencse, hogy nem sűrűt az idő, van idő pihenni, elmélkedni.

„Vannak, akik azt hiszik, a futball olyannyira fontos, hogy úgyszólván élet-halál kérdése. Mindig elszomorít, ha ilyen véleményt hallok. Biztosíthatok mindenkit: a futball sokkal, de sokkal fontosabb.” Gyakran szokták idézni Bill Shanklyt, remélem, ezt ő maga sem gondolta komolyan. A magyar labdarúgásban jelenleg semmi sem fontosabb [Szalai Ádám egészségénél](#). Kész szerencse, hogy a válogatottnak egy olyan mérkőzése van hátra az évből, amelyen tényleg csak nyerhetünk. A németek elleni győzelem ráadásul nem csupán a korábbi csapatkapitány állapotát, hanem az általános közérzetet is javíthatná.

Novák Miklós - www.magyarnemzet.hu

Ajánló

